

Më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë. Prandaj, shkoni e bëni nxënës të mi të gjithë popujt! Pagëzoni në Emër të Atit e të Birit e të Shpirtit Shenjt! Mësoni të zbatojnë gjithçka ju kam urdhëruar! Dhe, ja, unë jam me ju gjithmonë - deri në të sosur të botës!

MATEU 28,18-20

Kisha e Jeta

ORGAN I PËRMUAJSHËM INFORMACIONI I METROPOLISË TIRANË-DURRËS Nr. 3 MARS 2016 Çmimi 30 lekë

Të rilindur nga Uji dhe Shpirti Shenjt

**KRISHTI, SHPRESA E JONË,
U RINGJALL!**

Krishti, shpresa e jonë,
u ringjall! *faqe 3*

Viti Jubilar i Mëshirës
8 Dhjetor 2015 - 20
Nëntor 2016 *faqe 5*

Pse dua të pagëzohem? *faqe 6*

Bashkudhëtar shtegtimi
për vitin e mëshirës
2015-16
Nga Kardinal Vincent NICHOLS *faqe 7*

Nanë Tereza, Ganxhe
Bojaxhiu do të shpallet
Shejtneshë më 4 shtator 2016 *faqe 8*

Jemen: vriten nga terroristët
4 motra të Nënë Terezës *faqe 8*

Motrat e Nanë Terezës
25 vjet në historinë e
popullit tonë
Nga Ferdinand NDOCAJ *faqe 8*

“Të mësojmë të jemi të
mëshirshëm ashtu si Hyji
që, kur fal, ‘harron’...” *faqe 9*

Ati i Shejtë Papa
Françesku, me një bust
në qendër të Tiranës. *faqe 10*

Gëzuar Pashkët edhe
për ata që nuk besojnë
Nga Atë Piero GHEDDO, PIME *faqe 10*

Kalendari Liturgjik

Prill 2016

Mëshira Hyjnore
Shëmbëlltyra mbi shërbëtorin e pamëshirë
Mateu 18, 21-35

Atëherë Pjetri iu afrua e e pyeti: “Zotëri, nëse vëllai im gabon ndaj meje, sa herë duhet ta fal? Deri në shtatë herë?” Jezusi i përgjigji: “Nuk po të them deri në shtatë herë, por deri në shtatëdhjetë herë shtatë herë! Prandaj Mbretëria e qiellit i përngjan mbretit që vendosi të rregullojë llogaritë me shërbëtorët e vet. Kur filloi të bëjë llogari, ia sollën njërin që i kishte detyrim dhjetë mijë talenta. E, pasi nuk kishte t’i kthente, zotëria i tij dha urdhër të shitej ai, grua e tij, fëmijët e tij dhe krejt pasuria e tij e të kthehej detyrimi. Atëherë shërbëtori i ra ndër këmbë dhe iu lut: ‘Ki durim me mua dhe do t’i kthej të gjitha!’ Edhe zotëria pati mëshirë ndaj atij shërbëtori, e liroi edhe ia fali detyrimin. Porse, shi ky shërbëtor, duke dalë prej andej, u takua me një shok të tij, gjithashtu shërbëtor, që i kishte detyrim njëqind denarë. Dhe, si e zuri, ia ngjiti në fyt duke i thënë: ‘Ma kthe detyrimin!’ Atëherë i ra ndër këmbë shoku i tij dhe iu lut: ‘Ki durim me mua dhe do t’i kthej.’ Por ai nuk deshi dhe shkoi e e shtiu në burg deri të kthente detyrimin. Kur shërbëtorët e tjerë shokët e tij, panë se ç’ndodhi, u pikëlluan për së tepërmi, shkuan dhe e njoftuan zotërinë për krejt çka ngjau. Atëherë zotëria i tij e thirri dhe i tha: ‘Shërbëtor i keq, unë ta fala tërë borxhin, sepse m’u lute. A nuk u desh që edhe ti të kishe mëshirë ndaj shokut tënd, sikurse edhe unë pata mëshirë ndaj teje?’ Atëherë zotëria i tij, i hidhëruar, ua dorëzoi torturuesve derisa të kthejë tërë detyrimin. Kështu do të bëjë me ju edhe Ati im qiellor, nëse s’e falni me gjithë zemër secili vëllanë tuaj.”

- 1 prill – E premtja e Pashkëve
- 2 prill – E shtuna e Pashkëve
- 3 prill – E DIELA II e PASHKEVE
- 4 Prill – LAJMERIMI I ZOTIT (E Kremte)
- 05 prill – Sh. Vincenc Ferrer
- 07 prill – Sh. Gjon Pagëzuesi nga Salle
- 10 prill – E DIELA III e PASHKEVE
- 11 prill – Sh. Stanislavi
- 17 prill – E DIELA IV e PASHKEVE
- 21 prill – Sh. Anselmi
- 22 prill – Sh. Adalberti
- 23 prill – Sh. Gjergji
- 24 prill – E DIELA V e PASHKEVE
- 25 prill – Sh. Marku
- 26 prill – ZOJA E KËSHILLIT TË MIRË (E Kremte)
- 29 prill – Sh. Katerina nga Siena
- 30 prill – Sh. Donati, Sh. Piu

Drejtore i përgjithshëm:

Imzot George Frendo

Kryeredaktor:

D. Marjan Lumçi

Sekretar:

Ferdinand Ndocaj

Redaksia:

Kolec Çefa
Ana Stakaj
Zef Skanjeti
Elidon Dodaj

Grafika:

Pjerin Sheldija
Foto: Pici

Adresa:

Katedralja e Shën Palit,
Bulevardi Zhan D’Ark,
Tiranë, Shqipëri
E-mail: kisha.jeta@gmail.com
www.kishadhejeta.com

Krishti, shpresa e jonë, u ringjall!

Pashkët 2016 në Tiranë

Predikimi i Sh.T. Imzot George Frendo, Administrator Dioqezan i Arkidioqezës Tiranë-Durrës në Mesha e Natës së Ringjalljes së Krishtit

Një natë e veçantë. Një kremtim i mrekullueshëm, aq i pasur me simbole, me gjepte e fjalë. Kemi filluar duke ndezur zjarrin, nga i cili ndezëm qiriun e Pashkëve, simboli i Krishtit që, me ngjalljen e tij, u bë dritë për ne. Nga ky qiri ndezëm qirinjtë tanë, që ta shprehim besimin tonë se vetëm nga Krishti mund të ecim në dritë. Atëherë pra, e dëgjuam lajmin, i cili shpreh gëzimin tonë për fitoren e Jezu Krishtit mbi mëkatin dhe vdekjen.

LEXIMET

Dëgjuam leximet, shumë lexime, që shpallin veprat e mrekullueshme të Hyjit gjatë historisë. Hyji e krijoi njeriun, mashkull dhe femër, në përngjasimin e vet, pra me një dinjitet të veçantë. Zoti vuri në provë Abrahamin duke e urdhëruar t'ia kushtojë djalin e tij të vetëm si fli; por pastaj vetë Zoti e kurseu jetën e djalit, sepse vetëm flija e Jezu Krishtit mbi

kryq mund të bëhej fli-shëlbues për mbarë njerëzimin.

Zoti bëri që populli hebre, nën udhëheqjen e Moisiut, të lirohej nga skllavëria dhe të kalonte nëpër ujërat e Detit të kuq drejt tokës së lirisë. Në këtë ngjarje shohim profecinë e ujërave të pagëzimit, që na kanë çliruar nga mëkati dhe na kanë bërë krijesa të re, siç ka paralajmëruar profeti Ezekiel, kur tha: “Do të zbraz mbi ju një ujë të pastër dhe do të pastroheni nga të gjitha ndyrësitë tuaja”. Dhe Shën Pali na ka treguar se pagëzimi ynë na ka bashkuar me Krishtin në vdekjen dhe ngjalljen e tij. Askush nuk lind i krishterë. Ata që thonë se janë katolik sepse vijnë nga një familje me origjinë katolike, ndërsa as janë pagëzuar, gabojnë: nuk mund të quhen katolikë, as të krishterë. Bëhen katolikë vetëm me pagëzim.

UNGJILLI

Dhe kemi dëgjuar Ungjillin, që shpalli ngjalljen e Zotit tonë Jezu Krishtit. Gratë, që kishin ndjekur Jezusin gjatë jetës së tij, deshën të tregonin për herë të fundit respektin e tyre ndaj një personi që u kishte dhuruar shpresë dhe gëzim, që i kishte pajtuar me Hyjin, i kishte bekuar dhe shenjtëruar. Prandaj morën erëra të mira që ta lyejnë kufomën e Jezusit. Por e gjetën varrin bosh.

A mendoni ju se ato janë kthyer në shtëpi të zhgënjyer sepse nuk kanë pasur mundësi ta kryejnë atë gjest respekti duke lyer kufomën e Jezusit? Assesi! Përkundrazi, kanë pranuar qortimin e engjëjve që u thanë: “Mos kërkoni ndër të vdekurit atë që është i gjallë”. Dhe kanë besuar fjalën e engjëjve të cilët u thanë: “Ai nuk është këtu. U ngjall”. Jo vetëm, por këto gra kanë qenë dëshmitaret e para për të shpallur ngjalljen e Krishtit. Pra kanë shkuar tek apostujt, që ende nuk kishin asnjë dijeni për çfarë kishte ndodhur.

VARRI BOSH

Gjatë Luftës së Dytë botërore, në qytetin Wilna, në Poloni, hebrenjtë, për të shmangur arrestimin dhe vrasjen nga Nazistët, shkuan

tek një varrezë dhe u fshehën në varret. Një grua shtatzënë lindi një djalë në një varr. Roja e varrezave, që vetë ishte hebre dhe plak, i habitur duke parë këtë lindje, i çoi sytë drejt qiellit dhe bërtiti: “O Zot, më në fund na ke dërguar Mesinë shpëtimtar? Sepse kush, përveç Mesisë, mund të lindë në një varr?” Faktikisht i sapolinduri nuk kishte asgjë ç'të thithë përveç lotët që dilnin nga sytë dhe lanin faqet e s'ëmës, dhe vdiq pas tri ditësh. Megjithatë ai rojë, pa vënë re, shpalli një të vërtetë të madhe, kur tha: “Kush, përveç Mesisë, mund të lindë në një varr?” Sepse Jezusi, i lindur në një shpellë në Betlehem, në këtë natë ka rilindur në një varr në Jerusalem.

Shpallja jonë e fesë, “Besoj”, përfshin fjalët: “vdiq dhe u varros”. Unë mendoj se ndoshta kemi humbur domethënien e plotë të fjalëve “u varros”. Sigurisht, shumë prej jush keni qenë ndonjë herë të pranishëm për varrimin e një personi. Ai moment kur arkivoli futet në varr dhe pastaj varri mbyllet, është një moment vërtetë shumë i dhimbshëm, sepse tregon se ai person jo vetëm ka vdekur, por tashti është përjashtuar nga historia. Dhe varri i Jezusit jo vetëm ishte mbyllur, por edhe vulosur: ashtu deshën armiqtë e tij, që të jenë të sigurt mos të vijnë nxënësit e tij, ta fshehin kufomën dhe thonë se u ngjall.

Me varrimin e tij, Jezusi është përjashtuar nga historia, nuk mund ta shohim më duke vepruar në rrugët dhe shtëpitë tona; mbetet vetëm në kujtesë. Shpresat e atyre që e kishin dashur shkuan huq, ndërsa armiqtë e tij dolën ngadhënjyes. Prandaj, që të marrim seriozisht e vërtetën e ngjalljes së Krishtit duhet të marrim seriozisht realitetin e varrit.

“Kush, përveç Mesisë, mund të lindë në një varr?” – tha roja e varrezave në Poloni kur pa një jetë e re të lindë në një varr. Ashtu është! Kush, përveç Jezu Krishti, ka pasur mundësi të rilindë në një varr? Varri i Krishtit u bë një gji pjellor që ka rilindur jo vetëm Krishtin, por të gjithë ne që u bashkuam me Krishtin në saje të pagëzimit tonë. Ju uroj, të dashur katekumenë, ju, që pas pak do të pagëzoheni, sepse

do të hyni në varrin e Krishtit që të mund të rilindeni bashkë me të. Ndoshta shumë njerëz që po ndjekin këtë meshë këtu ose në televizor në këtë moment thonë: “Është e pamundur!” Ashtu tha Nikodemi në bisedën e tij me Jezusin në atë natë kur dëgjoi fjalët e Jezusit: “Duhet të lindni përsëri”. Por Zoti ynë është Zoti i të pamundurit! Ezekjeli pa eshtrat e varrosur në luginë të marrin frymë dhe jetë. Ne nuk besojmë në vdekjen, por në jetën. Kjo është shpresa jonë, kjo është arsyeja e gëzimit tonë këtë natë. Të gjitha “haleluja” që kemi kënduar dhe që do të këndojmë gjatë tërë kohës së Pashkëve shprehin gëzimin tonë për këtë ngjarje më të madhe në tërë historinë njerëzore.

Ne kremtojmë Pashkët çdo vit. Megjithatë çdo vit i kremtojmë në një situatë të ndryshme, mund të jetë një situatë më e mirë ose më e keqe sesa ajo e vjetshmja. Por në çdo situatë, të mirë apo të keqe, duhet të pyesim vetveten: Krishti i ngjallur, Krishti, që me ngjalljen e tij, ka mbjellë në zemrën e njeriut një shpresë të re, të fortë dhe të gjallë, Krishti, i cili, pas ngjalljes së tij, është takuar me shumë njerëz dhe urimi i tij ka qenë gjithmonë: “Paqja me ju”, çfarë porositë ka për mua në këtë situatë?

Po, situata në të cilën sivjet po kremtojmë Pashkët është disi ndryshe nga situata e vjetshme. Një vit më parë ishte Imzot Rrok Mirdita që ka kremtuar këtë vigjilje të shenjtë. Sot nuk është më me ne. Por Krishti i ngjallur edhe sot

na kujton fjalët që ka herë u tha dy motrave, Martës dhe Marisë, të cilat ishin të pikëlluara për vdekjen e vëllait të tyre Lazër: “Unë jam ngjallja dhe jeta”. E tashmë, ende, jemi duke pritur emërimin e arqipeshkvit të ri. Gjithsesi, Krishti i ngjallur na kujton fjalët që u tha apostujve para se të ngjitej në qiell: “Unë do të jem me ju gjithmonë, deri në mbarim të botës”.

Sivjet po kremtojmë Pashkët në një moment kur përjetohet edhe absurdi i të ashtuquajturit ISIS, i cili ka shkaktuar shumë viktima të krishtera, përfshirë këtu edhe disa meshtarë e katër murgesha Misionare të Dashurisë, motrat e Nënë Terezës. Por, Krishti i ngjallur ka një mesazh për ne, edhe për këtë situatë, duke na kujtuar fjalët që u tha apostujve pak para arrestimit: “Në botë do të keni shtrëngime, por kini guxim! Unë e kam mundur botën!” Këto fjalë ishin një profeci dhe një premtim. Në fakt, festa e sotme na tregon sesi u përmbushën këto fjalë, që na nxisin të kemi gjithmonë shpresë të forta në atë që pranoi vdekjen, por doli fitimtar mbi të.

Në këtë periudhë pas Pashkëve të vjetshme kemi parë dhe dëgjuar disa ngjarje shumë të shëmtuara. Vrasjet që arrijnë edhe brenda bërthamës familjare, dhunë dhe vandalizëm, skena aspak të bukura në institucionin më të lartë të vendit. Çfarë na thotë Krishti i ngjallur në këto situata? Është po Ai Krisht i cili, me t'u ngjallur, në takimet e tij me njerëzit e

shumtë, pati gjithmonë të njëjtin urim: “Paqja me ju!” Atyre që mbajnë inat në zemrat e tyre, që merren me ndjenja hakmarrjeje, Krishti u thotë: “Falni, ashtu si unë ju kam falur” dhe i kujton lutjen që bëri kur ishte në kryq: “Fali, o Atë!” Atyre që protestojnë me dhunë dhe vandalizëm, i kujton fjalët që i tha apostullit Pjetër në kopshtin e Gjetsemanit: “Të gjithë ata që rrokin shpatën, nga shpata do të vdesin”. Dhe atyre që kanë autoritet dhe takohen në kuvend, i cili duhet të jetë vend dialogu, i kujton se, në darkën e tij të fundit, me një gjest që bëri ai na ka mësuar se autoriteti është për shërbim, dhe më tej apostujve ai u tha: “Ju dhashë shembull që, sikurse ju bëra unë juve, të bëni edhe ju”. Përfaqësuesit e popullit duhet të jenë shembull për popullin.

Të dashur besimtarë, Krishti është i gjallë. Krishti është në mesin tonë. Krishti është brenda nesh, brenda secilit prej nesh. Ja pse të gjithë ndihemi shumë të lumtur sonte. Secili prej nesh, pa dyshim, ka problemet e veta. Megjithatë kemi gjithmonë mbështetjen e Krishtit.

Të dashur besimtarë, Gëzuar Pashkët. Nga zemra ju uroj paqen e gëzimin e Krishtit. Paqja e Krishtit nuk është paqja e botës, as gëzimi i Krishtit nuk është gëzimi i botës. Por mund t'ju siguroj se është paqja e vërtetë dhe gëzimi i vërtetë. Ja çfarë do të thotë kur ju uroj: Gëzuar Pashkët!

Viti Jubilar i Mëshirës

8 Dhjetor 2015 - 20 Nëntor 2016

MISERICORDIAE VULTUS

Fytyra e Mëshirës

Teksti i plotë i Dokumentit të Papa Françeskut për Jubileun e Jashtëzakonshëm të mëshirës

vijon nga numri i kaluar

Edhe Pali apostull e ka bërë një rrugëtim të tillë. Para se ta takonte Jezusin rrugës për në Damask, ai ishte i përkushtuar për të ndjekur në mënyrë të padiskutueshme drejtësinë e ligjit (krh Fil 3,6). Kthimi kah Krishti bëri që ta përmbyste vizionin e vet, deri në atë pikë sa në Letrën drejtuar Galatasve pohon: «Prandaj ne besuam në Jezu Krishtin, që ta fitojmë drejtësinë nga feja e Krishtit e jo nga veprat e Ligjit» (Gal 2,16). Kuptimi i tij i drejtësisë ndryshon thelbësisht. Tani Pali vë në vend të parë fenë e jo më ligjin. Nuk është zbatimi i ligjit që shpëton, por feja në Jezu Krishtin, që me vdekjen e ngjalljen e tij sjell shpëtimin me mëshirën që shfaqëson. Drejtësia e Hyjit bëhet tani lirimi për ata që janë të shtypur prej skllavërisë së mëkatit dhe prej të gjitha rrjedhojave të tij. Drejtësia e Hyjit është falja e tij (krh Ps 51,11-16).

Mëshira nuk është kundër drejtësisë, por shpreh sjelljen e Hyjit ndaj mëkatarit, duke i ofruar një mundësi tjetër për të shikuar veten, për t'u kthyer dhe për të besuar. Përvoja e Ozesë profet na ndihmon për të na treguar tejkalimin e drejtësisë me mëshirë. Epoka e këtij profeti është një ndër më dramatike të historisë së popullit hebraik. Mbretëria është afër shkatërrimit; populli nuk i qëndroi besnik besëlidhjes, u largua prej Hyjit dhe humbi fenë e Etërve. Sipas një logjike njerëzore, është e drejtë që Hyji të mendojë të refuzojë popullin jobesnik: nuk e mbajti paktin e bërë dhe për këtë arsye meriton dënimin e duhur, domethënë mërgimin. Fjalët e profetit e vërtetojnë: «Të kthehet në dheun e Egjiptit, le t'i jetë Asuri mbret, sepse s'dëshën kah unë të kthehen!» (Oz 11,5). E megjithatë, pas këtij reagimi që i referohet drejtësisë, profeti e ndryshon rrënjësisht gjuhën e vet dhe zbulon fytyrën e vërtetë të Hyjit: «Zemra ime në mua përmallohet, në brendinë time flakë është ndezur dhimbja. S'do ta shfryej zemërimin tim, s'do të kthehem ta shpërndaj Efraimin, sepse Hyj jam unë e jo njeri, Shenjti në mesin tënd, s'do të vij me tmerr» (Oz 11,8-9). Shën Agustini, gati si për të komentuar fjalët e profetit thotë: «Është më e lehtë që Hyji ta mbajë zemërimin e vet, sesa mëshirën»^[13]. Është vërtet kështu. Zemërimi i Hyjit zgjat një çast, ndërsa mëshira e tij zgjat për amshim.

Nëse Hyji do të ndalej vetëm te drejtësia nuk do të ishte më Hyj, do të ishte si të gjithë

njerëzit që kërkojnë respektimin e ligjit. Vetëm drejtësia nuk mjafton dhe përvoja na mëson se nëse i drejtohem vetëm asaj rrezikojmë ta shkatërrojmë atë. Për këtë arsye Hyji shkon përtej drejtësisë me mëshirë dhe falje. Kjo nuk do të thotë ta zhvlerësojmë drejtësinë apo ta bëjmë si të panevojshme, përkundrazi. Kush gabon duhet të paguajë dënimin. Vetëm se ky nuk është qëllimi, por fillimi i kthimit, që të provohet butësia e faljes. Hyji nuk e refuzon drejtësinë. Ai e përfshin dhe e tejkalon në një ngjarje më të madhe ku provohet dashuria që është në themel të një drejtësie të vërtetë. Duhet t'i kushtojmë shumë vëmendje fjalëve të Palit, me qëllim që të mos biem në po atë gabim që Apostulli i qortonte bashkëkohësit Judenj: «duke mos e pranuar drejtësinë që vjen prej Hyjit e duke kërkuar të vendosin të vetën, nuk iu bindën drejtësisë së Hyjit. Sepse, ai që i dha fund Ligjit të Moisiut është Krishti për shenjtërimin e secilit që beson» (Rom 10,3-4). Kjo drejtësi e Hyjit është mëshira që u jepet të gjithëve si hir në fuqi të vdekjes dhe ngjalljes së Jezu Krishtit. Pra, kryqi i Krishtit është gjykimi i Hyjit mbi të gjithë ne dhe mbi botën, sepse na jep sigurinë e dashurisë dhe të jetës së re.

Jubileu sjell me vete edhe referimin ndaj ndjesës. Në Vitin e shenjtë të Mëshirës ajo merr një rëndësi të veçantë. Falja e Hyjit për mëkatet

tona nuk njihet kufi. Në vdekjen e ngjalljen e Jezu Krishtit, Hyji e bën të dukshme këtë dashuri të tijën sa arrin të shkatërrojë mëkatin e njerëzve. Është e mundur të pajtohemi me Hyjin nëpërmjet misterit pashkor dhe ndërmjetësimit të Kishës. Pra, Hyji është gjithmonë i gatshëm për falje e nuk lodhet kurrë duke na e dhënë atë në mënyrë gjithmonë të re dhe të papritur. Megjithatë, ne të gjithë, bëjmë përvojën e mëkatit. E dimë se jemi të ftuar për të qenë të përkryer (krh. Mt 5,48), por e ndiejmë shumë peshën e mëkatit. Ndërsa e perceptojmë fuqinë e hirit që na shndërron, e provojmë edhe forcën e mëkatit që na kushtëzon. Pavarësisht faljes, në jetën tonë mbartim kontradiktat që janë pasojë e mëkateve tona. Në sakramentin e Pajtimit Hyji i fal mëkatet, që me të vërtetë janë shlyer; e megjithatë, gjurma negative që mëkatet tona kanë lënë në sjelljet tona dhe në mendimet tona mbetet. Por mëshira e Hyjit është më e fortë edhe se kjo. Ajo bëhet ndjesë e Atit, që nëpërmjet Nuses së Krishtit e arrin mëkatarin e falur dhe e liron prej çdo mbetjeje të pasojës së mëkatit, duke e aftësuar të veprojë me dashuri, që të rritet në dashuri më tepër sesa të bjerë sërish në mëkat.

Kisha e jeton bashkësinë e Shenjtërve. Në Eukaristi ky bashkim, që është dhuratë e Hyjit, jetohet si bashkim shpirtëror që na lidh ne besimtarët me Shenjtërit dhe të Lumët, numri i të cilëve është i pafund (krh. Zb 7,4). Shenjtëria e tyre i vjen në ndihmë brishtësisë sonë, e kështu Kisha Nënë është e aftë me lutjen dhe jetën e vet t'i vijë në ndihmë dobësisë së disave me shenjtërinë e të tjerëve. Pra, të jetosh ndjesën në Vitin e shenjtë do të thotë t'i afroresh mëshirës së Atit me sigurinë se falja e tij i shtrihet krejt jetës së besimtarit. Ndjesë do të thotë të provosh shenjtërinë e Kishës që merr pjesë në të gjitha përfitimet e shëlbimit të Krishtit, me qëllim që falja të shtrihet deri në pasojat më ekstreme ku arrin dashuria e Hyjit. E jetofshim intensivisht Jubileun duke i kërkuar Atit faljen e mëkateve dhe shtrirjen e ndjesës së tij të mëshirshme.

Mëshira ka një vlerë që shkon përtej kufijve të Kishës. Ajo na bashkon me Hebraizmin dhe me Islamin, që e mbajnë si një ndër atributet më cilësore të Hyjit. Izraeli i pari e pranoi këtë zbulim, që mbetet në histori si fillimi i një pasurie të pakrahasueshme për t'ia dhuruar mbarë njerëzimit.

- vijon -

Pse dua të pagëzohem?

vijon nga numri i kaluar

MANJOLA - Jezu Krishti është Zot i jetës sonë, prandaj nuk kemi pse t'i dimë dhe t'i kuptojmë mirë të gjitha arsyet e rëndësisë së pagëzimit – thjesht na duhet që t'i bindemi Atij dhe të pagëzohemi. Nëse Jezusi na dha urdhër që të pagëzohemi dhe iu tha dishepujve të Tij që t'i pagëzonin besimtarët e rinj, derisa Ai Vetë të kthehet përsëri. Unë besoj se Jezu Krishti është biri i Perëndisë dhe dua të pagëzohem në Emrin e Tij.

KLEA - Unë mezi po pres të pagëzohem për disa arsye: Sepse: unë në jetë kam pasur shumë vështirësi dhe Zoti më ka qëndruar pranë në secilën prej tyre. Më ka ndihmuar që çdo pengesë, me ndihmën e Tij ta kaloja me sukses. Sepse: dua të jem një nënë e denjë katolike për vajzën time Daria, e cila u pagëzua në 25 nëntor 2015 dhe dua ta rris me dashurinë për Zotin. Sepse: kam nevojë të pastrohem nga gjithë mëkatet që kam bërë dhe të rilind në familjen e madhe të të Bijve të Zotit. Sepse: dua të jem sa më afër të jetë e mundur me Zotin. Dua që Bibla të jetë udhërrëfyese im dhe i gjithë familjes time.

ESMERALDA - Dua të krezmohem sepse sakramenti i Krezmimit të forcon me Shpirtin Shejt për ta bërë ma të qëndrueshme lidhjen time me Kishën dhe për t'më ndihmuar që të dëshmoj fenë e krishterë, du me shtu ma shumë besimin, të jem e sigurt se Zoti është i pranishëm për mua se ai më njeh dhe më do.

KLITI - Unë jam pagëzuar në vitin 2012 me emrin e shën Bernardit dhe me këtë emër lidhet edhe krezmimi im. Unë dua të krezmohem sepse: Dua të përforcohem në mënyrë që të bëhem akoma më shumë tempull i Zotit; Dua që të më rritet dëshira për t'ju lutur Zojës së Bekuar; Dua që në jetën time të më shtohet lumturia. Pa ardhjen e Shpëtimtarit tonë lumturia nuk ekzistonte, Ai e shpalli. Prandaj duke u krezmuar unë ndërgjegjësohem më shumë për të qenë më afër Tij.

ERINDA - Unë dua të pagëzohem sepse gjatë jetës time i jam drejtuar shumë herë Zotit, i jam

lutur në rastet më kritike dhe e kam falënderuar për ditët e mira. E kam ndierë veten si e përzgjedhur prej Tij që kur linda në të njëjtën ditë me të ;) dhe për këtë fillova të mendoja se duhet të isha edhe unë në rrugën e tij. Më pëlqen të jem Bijë e Zotit, dhe pagëzimi më bën të ndihem më afër me të. Dua të kaloj një jetë të qetë dhe në paqe, dhe për këtë kam nevojë për ndihmën dhe udhëheqjen e Tij.

ANITA - Megjithëse e rritur në një familje me traditë jo te theksuar fetare, që në fëmijëri kam pasur një prirej për të qenë pranë fesë së krishtere. Deri para pak kohësh, në përgjithësi frekuentoja Kishën Ortodokse, kjo me tepër edhe nga që nena ime është ortodokse. Por, në thellësi nuk njihja asnjë nga fetat, thjesht shkoja në Kishë, lutesha në formën time dhe ndihesha më mirë pasi dilja nga Kisha. Kjo, më shtynte që të shkoja shpesh në Kishë. Vetëm para 3-4 vitesh kam filluar të ndjek meshat në Kishën Katolike. Jo në mënyrë të rregullt por herë pas here vija në Katedralen e Shën Palit. Më tërhiqnin meshat dhe ndihesha shumë mire gjatë kohës që isha në Kishë.

Unë kam besuar gjithmonë në ekzistencën e Zotit dhe në veprat e tij në tokë. Pata fatin që partneri im është katolik. Bashkimi me të, më bëri të dëshiroj akoma më tepër të qenit sa më pranë Zotit. Dëshiroj të dëgjoj dhe të ndjej Zotin sa më afër, të kem një fuqi më të madhe se vetja, të ndjej faljen që më jep Ai. Edhe pse, në momente të caktuara kam ngritur pyetjen a ekziston vërtet, kjo për shkak se është e vështirë të shpjegohen të gjitha ndodhitë në jetë, sidomos ato të këqija.

Pas fillimit të katekizmit, që kam dëgjuar dhe lexuar më shumë për Zotin, jam bindur akoma më shumë me veten se të qenit sa më pranë Tij më bën të ndihem më mirë, më në paqe me veten dhe me të tjerët. Kam nevojë për një marrëdhënie që me jep më shumë forcë dhe paqe. Pagëzimi është hapi i parë që më çon më afër Zotit.

TAULANT - Shumë arsye janë se pse dua të pagëzohem, por njëra nga ato dhe më e rëndësishmja është se besoj në Krisht dhe dua të

jem me afër Kishës që Ai ka themeluar mbi këtë tokë. Zoti për mua është jeta dhe unë jetën e dua me gjithë shpirt. Jetën na e ka falur Zoti dhe neve në fund tek ai që na ka falur jetën duhet të shkojmë.

KUJTESA - Unë dua të pagëzohem sepse dua të jem pjesë e familjes së Zotit me të gjitha rregullat e Tija. Dua të kem shpirtin, mendjen dhe trupin nën drejtimin e Zotit, sepse kjo më bën të ndjehem mirë me vetveten dhe të tjerët që më rrethojnë. Dua të kem Zotin dhe askënd tjetër Udhëheqës të jetës sime.

HELGA - Jam e vendosur se dua të pagëzohem sepse së pari plotësoj një ëndërr që në fëmijëri. Së dyti, jeta na vë para sfidave me kuptim dhe pakuptim arsyen e të cilës ndoshta a priori se gjejmë dot por a posteriori kur shohim edhe frytet e iniciativave kuptojmë pse-në! Në rastin e pagëzimit e konsideroj sfidën më të qartë për të cilën tashmë di kuptimin dhe pritshmëritë.

ARIOLA - Kam qenë 6-7 vjeçe kur dëshira që të isha më pranë me Zotin buronte fuqishëm brenda meje. Sot pas 22 vitesh e dëshiroj më shumë së kurrë të pagëzohem që të jem më pranë Zotit që nuk më ka braktisur kurrë, gjithmonë jam përpjekur dhe lutur me mendjen time që të ecja në rrugën që Zoti do dëshironte për fëmijën e tij, për krijesën e duarve të tija. Që të jem më e afërt me Atit tim, dua ta konfirmoj me pagëzim ekzistencën si bija e tij.

KRISTINA - Unë kam lexuar dhe mësuar se me Krezmim unë fitoj shumëzimin e hirit shenjtëruës, fuqinë për të jetuar si i krishterë, begatinë e dhuratave të Shpirtit të Shenjtë, shenjën e pashlyeshme në shpirt me të cilën Krishti na shënjon si luftëtarë dhe bashkëpunëtorë të tij për mbretërinë Hyjnore. Unë besoj në Shpirtin Shenjt, në mrekullitë e tij, në gjithçka të mirë që Krishti me ofrimin e tij ka bërë për mua dhe familjen time. Prandaj dua ta marr Shpirtin e Shenjtë që të forcohem në besim dhe që çdo vepër imja të jetë e pëlqyeshme para Hyjit, Zotit tonë.

Bashkudhëtar shtegtimi për vitin e mëshirës 2015-16

vijon nga numri i kaluar

KAPITULLI 4

VEPRAT TRUPORE TË MËSHIRËS PËRMBLEDHJE

'Kam dëshirë të flaktë që, gjatë këtij Jubileu, të krishterët të reflektojnë mbi veprat trupore dhe shpirtërore të mëshirës. Reflektimi është mjet për zgjimin e ndërgjegjes kaq të topitur përballë varfërisë... Le t'i rizbulojmë këto vepra mëshire trupore: të ushqejmë të uriturit, t'u japim të pijnë të eturve, të veshim të zhveshurit, të mirëpresim të panjohurit, të shërojmë të sëmurët, të vizitojmë të burgosurit, të varrosim të vdekurit' (MV15)

Ai vazhdon: 'Jezusi na njeh me këto vepra mëshire në predikimin e tij që të mund ta kuptojmë nëse po jetojmë ose jo si nxënës të tij... Nuk mund t'u bëjmë bisht fjalëve që Zoti na drejton e ato do të jenë kuti me të cilin do të matemi në gjykim; nëse e kemi ushqyer të uriturin dhe i kemi dhënë të pijë të eturit, nëse e kemi mirëpritur të huajin dhe e kemi veshur të zhveshurin, nëse i kemi bërë shoqëri të sëmurit dhe të burgosurit (Mk 25:31-45).'

Rastet për t'i vënë në jetë këto fjalë nuk janë të pakta. Është e vërtetë që shpesh çështjet e varfërisë sot janë të koklavitura qoftë kur bëhet fjalë për të pastrehët në qytetet tona, familje që marrin ndihma ushqimore, ashtu edhe kur kemi të bëjmë me azilkërkues që kanë lënë pas dhunë apo skamje të skajshme. Mësimi i Krishtit, në thelb, na kërkon që kurrë të mos i kthejmë shpinën askujt që ndodhet në kushte të tilla. Çdo njeri e kemi vëlla ose motër, ata nuk janë statistika dhe turma pa emër. Ndonjëherë veprimet tona mund të jenë zbatim fjalë për fjalë i mësimave të Jezusit. Ka të sëmurë në çdo rrugë. Ka burgje rrotull. Ka raste të tjera kur mund të mbështesim organizata dhe individë që u përkushtojnë kohë dhe përpjekje trajtimit të situatave të vështira, që ofrojnë ndihmë dhe punojnë për të gjetur zgjidhje.

Fillimisht ne e mësojmë rëndësinë e veprave të mëshirës brenda në familje – mbase edhe jo. Një familje e shëndoshë është shkolla e parë e mëshirës ku njeriu mëson ta dojë tjetrin. Prej familjes kalohet jashtë saj: duke u sjellë mirë me fqinjët, duke treguar kujdes për të afërm të moshuar, duke dhënë ndihmesën për persona që nuk i kemi farefis por që janë në nevojë. Ka shumë organizata në bashkësinë e Kishës sonë dhe jashtë saj që munden të na ndihmojnë t'i vëmë në jetë këto urdhërime të Zotit.

Papa Françesku shkruan: 'Le t'i bëjmë sytë katër për të parë mjerimin e botës, plagët e vëllezërve dhe motrave tona të cilëve u nëpërkëmbet dinjiteti dhe ta kemi të qartë se e kemi për detyrë t'i ndihmojmë! Le t'u zgjasim dorën e t'i mbështesim që ta ndiejnë ngrohtësinë e pranisë, miqësisë dhe vëllazërisë sonë. Britma e

tyre u bëftë e jona e së bashku le t'i shkallmojmë pengesat e moskokëçarjes që shpesh sundon sovranë dhe fsheh hipokrizinë dhe egoizmin tonë' (MV15).

REFLEKTIM

Një hap i zorshëm në shtegtim është reflektimi mbi mënyrën si i shohim nevojtarët që na rrethojnë. Kjo mund të përbëjë një sfidë të vërtetë. Shumë e ngrejne zërin në shoqëri, me fjalë kundërshtie dhe armiqësore, duke i parë me mospërfillje nevojtarët, sikur të mos ishin njerëz. Padyshim skamja aktuale ka dimensione të thella politike dhe me të drejtë ekzistojnë opinione të ndryshme. Por ne duhet të kundërvihemi kur skamnorët shihen thjesht si problem apo shfrytëzohen për kapital politik. Kjo kundërvënie do të tërheqë armiqësi. Por fjalët e Jezusit janë të qarta dhe duhet ta kemi për nder t'i zbatojmë.

Ndërsa i afrohem Derës së Mëshirës le të marrim me vete në zemër klithmën e të vetmuarit, të të harruarit, të atyre që përbuzen për dështimet në jetë, për ata që shoqëria i dënon, duke harruar se vetëm mëshira shëron plagë dhe ndihmon në kapërcimin e çdo padrejtësie. Para Hyjit le të lutemi për një vërshim të ri mëshire, me fjalët e Papës Shën Gjon Pali II në mendje: "Përveç mëshirës së Hyjit, nuk ka tjetër burim shprese për njerëzimin."

LUTJE

Zot,
më ndihmo t'i përngjaj më shumë Birit tënd;
më ndihmo t'i shikoj të tjerët siç i shikonte ai;
kur janë të uritur, t'i ushqej;
kur janë të etur, t'u jap të pijnë;
kur shoh skamnorë, t'i mirëpres
dhe t'i ndihmoj të vishen.
Jepmë forcë t'u vij në ndihmë
të burgosurve në mendje dhe trup;
dhe, Zot,

më jep dhembshuri për të varrosur të vdekurit
dhe për të ngushëlluar të pikëlluarit.

Më ndihmo, Zot, të jem Biri yt për të tjerët.

KAPITULLI 5

VEPRAT SHPIRTËRORE TË MËSHIRËS PËRMBLEDHJE

'Mos t'i harrojmë veprat shpirtërore të mëshirës: të këshillojmë kë është në mëdyshje, të mësojmë të paditurit, t'u hapim sytë mëkatarëve, të ngushëllojmë të pikëlluarit, të falim fyerjet, të bëjmë durim me kë sillet keq me ne dhe të lutemi për të gjallë e të vdekur.' (MV15)

Papa Françesku vazhdon: 'Nuk mund t'u bëjmë bisht fjalëve që Zoti na drejton e ato do të jenë kuti me të cilin do të matemi në gjykim..... Do të na kërkohet llogari edhe nëse i kemi ndihmuar të tjerët të lirohen prej dyshimit që shtyn në dëshpërim dhe është shpesh burim vetmie; nëse kemi ndihmuar në luftën kundër injorancës në të cilën jetojnë miliona njerëz, veçanërisht fëmijë të cilëve u mungojnë mjetet e nevojshme për të shkundur prangat e varfërisë; nëse u kemi qëndruar pranë të vetmuarve dhe të pikëlluarve; nëse i kemi falur ata që na kanë fyer dhe nuk kemi rënë pre e asnjë forme zemërimi apo urrejtjeje që çojnë në dhunë; nëse kemi patur po atë durim që tregon Hyji, i cili është shumë i durueshëm me ne; dhe nëse ia kemi porositur Hyjit në lutje vëllezërit dhe motrat tona.....Mos t'i harrojmë fjalët e Shën Gjonit të Kryqit: "kur ta lëmë këtë jetë, do të gjykohejmë mbi bazën e dashurisë" (MV15)

I botuar me lejen e **Kardinalit Vincent Nichols**
dhe shtëpisë botuese **Alive Publishing**
I përkthyer nga **Anila Korbi**

- vijon -

Nanë Tereza, Ganxhe Bojaxhiu do të shpallet Shejtneshë më 4 shtator

Papa Françesku mbajti në Vatikan Konkistorin publik për kanonizimin e të Lumëve. **Nënë Tereza do të shpallet Shenjte të dielën e 4 shtatorit 2016.** Pra, në Sallën e Konkistorit në Pallatin Apostolik të Vatikanit, gjatë kremtimit të lutjeve të ditës të Orës së Tretë, Papa Françesku mbajti Konkistorin e rregullt publik për kanonizimin e të Lumëve:

Giuseppe Sánchez Del Río;

Stanislau i Jezu Marisë (Gjoni Papczynski);

Giuseppe Gabriele Del Rosario Brochero;

Maria Elisabetta Hesselbald;

Tereza e Kalkutës (Anjeze Ganxhe Bojaxhiu).

Gjatë Konkistorit, Papa ka dekretuar që të Lumët të regjistrohen në Librin e Shenjtorëve në këto data: të dielën më 5 qershor 2016: Stalinslau i Jezu Marisë e Maria Elisabetta Hesselbald; **të dielën më 4 shtator 2016: Tereza e Kalkutës, Ganxhe Bojaxhiu;** të dielën më 16 tetor 2016: Giuseppe Sánchez del Río e Giuseppe Gabriele del Rosario Brochero.

Sipas traditës, të gjitha kanonizimet kremtohet nga Papa dhe në Vatikan.

Jemen: vriten nga terroristët 4 motra të Nënë Terezës

Katër motra të Nënë Terezës janë masakruar që sulmuan kuvendin e tyre në qytetin jemenit të Adenit. Lajmin e konfirmon për agjencinë katolike Fides, vikariati apostolik i Arabisë Jugore. Përveç murgeshave, mbetën të vrarë edhe së paku dy bashkëpunëtorë etiopë të bashkësisë, ndërsa, fatmirësisht, shpëtoi eprorja e kuvendit.

Nuk ka lajme për një meshtar salezian indian

Janë gjallë edhe të gjithë të moshuarit e invalidët, për të cilët kujdeseshin murgeshat, ndërsa, tani për tani, nuk ka lajme për meshtarin salezian indian, Tom Uzhunnalil, që jetonte në kuvendin e motrave të Nënë Terezës, pasi kisha e Familjes Shenjte, ku shërbente më parë, u plaçkit dhe u dogj nga njerëz të armatosur, shtatorin e kaluar.

Tri murgesha ishin afrikane e një, indiane

Dy nga murgeshat e vrara ishin ruandeze, një tjetër, indiane dhe e katërta vinte nga Kenia. Përveç murgeshave, kanë mbetë të vrarë edhe 12 persona të tjerë.

Eprorja e kuvendit i dhaj gjithë informacionin e mundshëm policisë, e cila mban trupat e murgeshave të shkreta e të viktimave të tjera.

Dyshohet për grupe terroriste të rrjetit të Al Kaedës

Deri tani asnjë grup terrorist nuk e ka marrë përsipër sulmin, por dihet se në qytetin portual jemenit, rimarrë në dorë vetëm pak muaj më parë nga forcat besnike ndaj presidentit, në luftë me rebelët huthi, janë përqendruar grupe të lidhura me rrjetin e Al Kaedës.

Papa Françesku

Në lutjen e Angelus të së dielës vijuese Papa Françesku, duke folur për këtë ngjarje është shprehur duke thënë: "Këta janë martirët e të sotmes! Nuk janë në faqet e para të gazetave, nuk përbëjnë lajm: sepse këta e dhurojnë gjakun e tyre për Kishën. Këta persona janë viktimat e sulmit të atyre që i kanë vrarë por edhe të indiferencës sonë, të atij globalizimi të indiferencës, për të cilën nuk ja ndjen askujt... Nanë Tereza i shoqëroftë në Parriz këta bija të saja martire të dashurisë, dhe ndërmjetëssoftë për paqen dhe për respektin e shejtë të jetës njerëzore"

Motrat e Nanë Terezës 25 vjet në historinë e popullit tonë

Nga Ferdinand NDOCAJ

25 vjet në historinë njerëzore janë shumë pak, por kur flitet për ringjallje apo për vendosjen e gurit të themelit pikërisht në vendin ku shenjtoria jonë Nëna Terezë lindi, ato 25 vite bëhen mjaft të ndjeshme... na ringjallen emocionet dhe kujtimet e asaj kohe, kur motrat prekën për herë të parë Shqipërinë e braktisur nga vetvetja. Vendi i Saj jetonte konkluzionin e errësirës së një varfërimi të paskajshëm: epoka 50-vjeçare e mbylljes, tashmë kqyrte me keqardhje dështimin

e plotë, të cilit i vinte nga pas honi i madh i skamjes sa materiale aq edhe shpirtërore ... E Nënë Tereza, ishte ndër të parat që shkeli në tokën e zhuritur shqiptare; ajo trokiti në derën tonë të rrënuar duke sjellë simotrat e veta. Nga Tirana në fshatrat e thella të Krujës apo Elbasanit, nga Durrësi në Shkodër, Korçë dhe në të gjithë Shqipërinë, motrat e Nënë Terezës çonin kamionët me batanije, veshmbathje e ushqime të gjithfarshme si e si që të shërohej sadopak gjendja ekstreme e emergjencës. E sot, ndodh shpesh që shumë pak kush ta kthejë

kokën prapa për të kujtuar sesi kishte mbetur Shqipëria e asaj kohe. kur njerëzit filluan të linin vendin dhe motrat ballafaqoheshin me simptomat më të këqia të mjerimit të familjeve ku jeta nuk ofronte tjetër veçse trishtimin e vdekjes...

Ndërkohë që koha ka sjellë zhvillimet e veta të hapave të njëpasnjëshme, më 12 mars 2016, motrat e Shtëpisë Nr. 2 të Nënë Terezës, kremtuan Meshën e falënderimit të Zotit, për 25 vitet e shërbimit të tyre në Shqipëri. Së bashku me Mons. George Frendon që udhëhoqi ritualin, bashkëkremtuan edhe D. Henry Veldkamp, P. Zef

Bisha famullitari i Kishës së Zembrës së Krishtit si dhe D. Marjan Lumçi. Të pranishëm ishin shumë njerëz jo vetëm nga Tirana por edhe fshatrat përreth. Mons. Frendo, duke vënë në dukje se për tërë këto vite ka qenë shumë afër motrave dhe për këtë arsye ka pasur mundësinë të shikojë vështirësitë e mëdha të punës së tyre. Duke folur për veprimtarinë aktuale, ai tha se motrat kujdesen për të moshuarat e të moshuarit në Tiranë, në Shkodër për njerëzit me aftësi të kufizuara e në Elbasan për fëmijët jetimë... “Veprimtaria e tyre nuk është thjeshtë punë” vijoi ai: “por siç ka thënë edhe Nëna Terezë, ato e shohin praninë e fytyrës së fshehur të Krishtit që vuan në çdo person që takojnë”. Interes për të pranishmit ngjalli edhe fjala e motrave, të cilat falënderuan Zotin për ushqimin shpirtëror që i shtyn gjithmonë përpara në veprimtarinë e tyre në ndihmë të të varfërve. Mesha u animua nga zërat e të rinjve të Katedrales që i dhanë kremtimit eukaristik një bukuri të veçantë.

Një grup të rinjsh nga Derveni, pas Meshës, në atmosferën e gëzuar e festive morën një valle ku shprehej edhe karizma e motrave: pikërisht bëhej fjalë për Jezusin që ka etje dhe që kërkon të pijë. Të rinjtë nga Instituti Kamzë dhe Bathorja, kishin përgatitur një dramë të vogël, ku paraqitej thirrja e jetës së personit njerëzor... e pastaj, në vijim, artistikisht, u paraqit e sintetizuar jeta e Nënë Terezës dhe veprimtaria e saj në lidhje me Shqipërinë. Çastet festive e bisedat e gëzueshme vazhduan edhe gjatë drekës së përgatitur nga motrat dhe që u shërbye nga nënat e të rinjtë e pranishëm.

Fjala përshëndetëse e Motrave të Nanë Terezës

I nderuar Mons. George Frendo e të dashur miq të pranishëm, me datën 2 Mars 1991 e Lumja Nënë Terezë së bashku me katër motrat e para erdhin në Shqipëri dhe hapi (siç e thonte ajo) një tabernakull të ri ku Krishti mund të duhet e mund të shërbehet. Ishte shtëpia e parë që fill mbas, duke parë nevojat e mëdha të vendit, nga Nëna u gjykua e domosdoshme të hapej edhe

një shtëpi tjetër e madhe dhe e kompletuar për shërbimin specifik. Kështu me datë 17 Mars në Rr. Budi bri Rugës së Elbasanit u hap pika ku Nëna Terezë i mblodhi dhe i sistemoi gratë e moshuara pa mbështetje, nga të cilat dy janë ende mes nesh.

Që nga ato ditë të fillimit, shtëpitë tona, falë Zotit kanë qenë gjithmonë të mbushura me miq e dashamirë të cilët na kanë ndihmuar në çdo kohë dhe në çdo gjë...

Jemi në Shqipëri prej 25 vitesh, për të parë mrekullitë që bën Zoti dhe gjithkund e kemi ndjerë dorën e Tij, duke u përpjekur që edhe gjërat e vogla t'i bëjmë me dashuri të madhe ashtu siç thonte Nëna Terezë. Kemi kundruar sesi Zoti nëpërmjet Nënë Terezës na ka sjellë pranë njerëz të të gjitha moshave, por edhe një numër të pafund meshtarësh e bamirësish vendas e të huaj të cilët na janë gjetur pranë. Janë të panumërta hirit e bekimet që kanë dalë nga burimet e Krishtit nëpërmjet pransë së “tabernakullit”. Kemi arritur të shikojmë e të bëjmë gjëra që as mund t'i imagjinonim. Sa e sa njerëz janë pajtuar me Zotin, dhe sa njerëz e kanë gjetur Atë; sa njerëz gjatë kësaj kohe kanë vdekur në paqen e Krishtit e sa janë varrosur duke u ndarë prej nesh. Sa të tjerë e kanë marrë

dritën e fesë dhe hirit e sakramenteve. Pastaj sa të dëshpëruarve u është dhënë shpresa e humbur dhe ngrohtësia. Të falënderojmë o Zot për veprat e mëdha që ke bërë.

Sot pas 25 vitesh të pranishme këtu, duam të falënderojmë për priftat e parë duke nisur nga Don Gjergj Gjergji, Pater Zef Pllumi dhe të gjithë ata meshtarë që na kanë shërbyer dhe na shërbejnë ne e të gjithë atyre që ne u shërbejmë. Të falënderojmë për të gjitha motrat që u kanë shërbyer prej viteve njerëzve në nevojë dhe në mënyrë të veçantë për motër Vitoren.

Për të varfrit që kanë jetuar dhe vdekur këtu, që jetojnë dhe vijnë tek ne. Për qindra të rinj e të reja që kanë bashkëpunuar me ne, që nga fillimi e që sot gjinden të shpërndarë edhe nëpër botë, për familjet që kemi ndihmuar për çdo lloj nevojë qofte në aspektin shpirtëror qoftë atë material. Jemi të vetëdijshëm se Zotit na ka besuar shumë dhe na do shumë mes një morie njerëzish që na rrethojnë dhe mundësojnë qëndrueshmërinë tonë këtu, prandaj edhe një herë duam të falënderojmë Zotin në këtë Meshë të Shenjtë për secilin prej jush që jeni të pranishëm dhe për çdo njeri të prekur nga dashuria e Zotit gjatë këtyre 25 viteve edhe nga prania e jonë këtu.

“Të mësojmë të jemi të mëshirshëm ashtu si Hyji që, kur fal, ‘harron’...”

Krezhmet janë koha e përgatitjes së zemrës sonë për faljen e Hyjit, çka paraprakisht, na kërkon qëndrimin e faljes për fajet e të tjerëve. Këtë e ka kujtuar Papa Françesku gjatë homelisë në shtëpinë e Shën Martës, duke marrë shtysë nga pyetja e famshme që Pjetri i bën Jezusit: sa herë mund të falet kush na ka fyer?

Leximi i parë i ditës (Lp 3,25.34-43) të çon tek lutja e djaloshit Azaria, i cili i dënuar me vdekje, ngaqë kishte kundërshtuar të adhuronte një idhull, mes flakëve të furrës në të cilën e kishin futur, kërkon mëshirë si për ekzekutuesit ashtu edhe për veten e tij.

Si shembull për të ndjekur, Ati Shenjtë tregon Azarinë dhe ndërgjegjësimin e tij në mirësinë e

Hyjit. “Kur Hyji fal – shton ai– falja e tij është kaq e madhe sikurse ‘të harroshesh gjithçka’, ndryshe nga njerëzit që mbajnë mëri dhe janë të privuar nga ‘zemra e mëshirshme’.

Djaloshi Azaria, përkundrazi, i kërkon Atit që të ushtrojë butësinë e faljes e të vijë për të na shpëtuar. “Është një thirrje ndaj mëshirës së Hyjit, që të na japë faljen e shëlbimin e të harrojë mëkatet tona”, ka komentuar Papa.

Ungjilli (Mt 21,35) na kujton shëmbëlltyrën e dy borxhlinjve, i pari i të cilëve merr ndjesën apo faljen për një borxh shumë të madh, por i dyti nuk do që të jetë po aq i butë kundrejt borxhliut, ndonëse shifra e cila duhej paguar që

në mënyrë të dukshme shumë më e vogël.

Kur në lutjen Ati Ynë themi: “na i fal fajet tona si i falim ne fajtorët tanë”, ka thënë Papa, ravijëzojmë një “ekuacion”: “Nëse ti nuk je i aftë të falësh, si mund të të falë Hyji ty?”. Nëse ke një “zemër të kyçur”, Hyji nuk mund të të falë dhe mëshira e tij “nuk mund të hyjë brenda në zemrën tënde”.

Një shprehje e shumë të krishterëve e cila përsëritet, ka shtuar Françesku, është: “unë fal, por nuk mund ta harroj atë të keqe që më ka bërë...”. Të harrosh pra, është edhe më e vështirë se të falësh, dhe për këtë arsye, lipset t'i kërkohej Zotit që të na ndihmojë të harrojmë. Nuk mundesh assesi “të falësh” e njëherësh të insistosh

për t'i thënë tjetrit: "do të ma paguash": është e domosdoshme "të falësh deri në maksimum", siç bën Hyji.

"Falja e zemrës, që na e jep Hyji gjithmonë është mëshirëplote", nënvizoi sërish Ati i Shenjtë, duke shtuar: "e Kreshma na e përgatitë zemrën

për të marrë faljen e Hyjit. Gjithsesi ta marrësh faljen e pastaj të bësh të njëjtën gjë me të tjerët: të falësh me gjithë zemër. Ndoshta nuk do t'më përshëndesësh kurrë, por unë në zemrën time të kam falur".

Duke falur "afrohem në këtë çështje kaq

të madhe të Hyjit, që është mëshira" e lejojmë që ajo të hyjë në zemrën tonë, vijoi Papa, duke përfunduar se "të gjithë ne kemi, ç'të kërkojmë nga falja" e po qe se "kemi mëshirë me të tjerët", mund ta ndjejmë edhe ne "atë mëshirë të Hyjit që, kur fal, 'harron'".

Ati i Shejtë Papa Françesku, me një bust në qendër të Tiranës.

Tiranë, 15 mars 2016. Papa Françesku do të jetë nga sot pjesë e kryeqytetit të Shqipërisë me bustin e tij pranë Kambanës së Pagues në lulishten e Piramidës. Në ceremoninë e zhvilluar për këtë rast ishin të pranishëm Nunci Apostolik në Tiranë Shkëlqesia e Tij, Mons. Ramiro Moliner Inglès, kryetari i Konferencës Ipeshkvnore Imzot Angelo Massafra, si dhe Ipeshkvij të tjerë Mons. Palmieri, Mons. Kabashi, Mons. Vitale, klerik, rregulltarë dhe rregulltare të ardhur nga të katër anët e Shqipërisë. Nga autoritetet shtetërore të pranishëm ishin: Presidenti i Republikës, Shkëlqesia e Tij, Bujar Nishani, Zv/kryeministri z. Niko Peleshi, Kryetari i Bashkisë së Tiranës, z. Erion Veliaj, ministra, përfaqësues të besimeve fetare, trupi diplomatik i akredituar në Shqipëri, besimtarë, etj.

Ceremonia nisi me zbulimin e bustit të Papa Françeskut nga Presidenti i Republikës dhe me himnet respektive të të dy shteteve. Në fjalën e tij, Presidenti Nishani, ndër të tjera shtoi se ndihej i privilegjuar dhe krenar për faktin se jemi të gjithë dëshmitarë në këtë moment kaq të veçantë, të

përrurimit dhe përjetësimit të bustit të Atit të Shenjtë. *Ndihem padysim i privilegjuar që gjendemi sëbashku të mbledhur këtu në mes të kryeqytetit tonë të dashur, për të përruruar bustin e Atit të Shenjtë, Papa Françesku, i cili jo më larg se dy vite më parë e përshkoi personalisht këtë vend, këtë bulevard, duke e bekuar vetë këtë popull të shumë vuajtur martirësh. Përveçse i privilegjuar jam edhe i emocionuar sot, për një arsye tjetër. Sepse sot edhe në cilësinë e kryetarit të shtetit shqiptar, por edhe si qytetar i këtij vendi, mbushem me krenari kur mendoj se kemi të gjithë fatin të jemi dëshmitarë sesi busti i Atit të Shenjtë po përjetësohet dhe po përrurohet pikërisht këtu, pranë Kambanës së Pagues dhe aq më tepër, pranë ish muzeut të diktatorit, ideologjia e të cilit dikur u përpoq jo vetëm të shembte kisha e xhami, por edhe të burgoste klerikë e besimtarë të pafajshëm, por madje të na shpallte të gjithëve pa përjashtim, ateistë të deklaruar, deklaroi në fjalën e tij Presidenti Nishani.*

Tre vite më parë Papa Françesku u zgjodh në krye të Kishës Katolike si Vikari i Krishtit në tonë dhe si vizitë të parë në kontinentin Evropian zgjodhi të vizitoj kryeqytetin tonë Tiranën, duke e kthyer

atë ditë në një ditë gëzimi për popullin shqiptarë që kishte mbërritur nga katër anët e botës. "Jemi mbledhur këtu në kontekstin e 3-vjetorit të zgjedhjes së Papa Françeskut. Dhe ky është një moment i rëndësishëm, pasi Papa vizitoi vendin tonë duke shprehur mesazhe të rëndësishme paqeje dhe solidariteti. Ajo që fetë e ndryshme kanë të përbashkët është udhëtimi i jetës" – shtoi ndër të tjera Nunci Apostolik gjatë fjalës së tij.

Ndërsa kreu i Bashkisë së Tiranës gjatë fjalës së tij vuri theksin tek rëndësia e bashkëjetesës fetare në vendin tonë, duke u shprehur se ky është një model i rëndësishëm për tolerancën në shoqëri. Për vizitorët që nga sot që do ta vizitojnë bustin e Shenjtërisë së Tij, Papa Françeskut në pllakën memorie do të gjejnë fjalët goditëse që ai iu drejtuar mbarë popullit shqiptar gjatë Vizitës së Tij Apostolike në Tiranë më 21 shtator 2014: "Uroj që Shqipëria, të cilën e shikojmë në flamurin e vendit tuaj, t'ju kujtojë gjithnjë shpresën, për ta mbështetur përherë besimin tuaj në Hyjin, që nuk zhgënjën, por është gjithnjë përkrah nesh, posaçërisht në çaste të vështira".

Gëzuar Pashkët edhe për ata që nuk besojnë

Të jetosh me fe Ringjalljen, do të thotë të nisësh një jetë të re

Nga Atë Piero GHEDDO, PIME

Me Pashkët përkujton festën e Ringjalljes së Krishtit nga varri, të tretën ditë pas vdekjes së tij në Kryq. Kush e ka dhuratën e besimit dhe vetëm beson në Ringjallja e Krishtit jep dëshminë historike të jetës së tij shpirtërore. Që Krishtit është Ngjall nuk është thjeshtë një besim i devotshëm, por një fakt historik konfir-

muar nga shumë dëshmitarë, shumë më tepër sesa ngjarje të tjera të kaluara të cilat kanë pak dëshmi.

Për ne që kemi marrë nga Hyji dhuratën e Fesë, Pashkët sjell në jetën tonë qetësinë e shpirtit, gëzimin e të jetuarit, paqen e zemrës. Në qoftë se ne jetojmë me Krishtin, të dashur miq,

nuk mund të jemi të trishtuar apo pesimist, të pashpresë. Ne vuajmë nga kryqe të shumta të jetës sonë, por Jezusi është forca jonë, shpresa jonë.

Një shprehje e lashtë popullore thotë: "Unë jam i lumtur si Pashkët". Krishti i ringjallur është burim i gëzimit dhe shpresës, sepse na ka çliruar nga mëkati dhe vdekja, na jep një vështtrim

optimist për jetën tonë dhe botën në të cilën ne jetojmë, e na bën që të shohin botën rreth nesh përmes syve të Zotit. Ai nuk na sheh neve me sytë e burrave dhe grave mëkatarë, por me sytë e Hyjit, që është Atë i mirë dhe i mëshirshëm, e i do të gjithë më shumë seç ne duam veten!

Në Pashkët e 2013, të para në pontifikatin e tij, Papa Françesku tha: "Lajmi i mirë" se Jezusi u Ngjall, për ne do të thotë "që dashuria e Zotit është më e fortë se e keqja dhe vdekja në vet-vete; kjo do të thotë se dashuria e Tij mund të transformojë jetën tonë, e të lulëzojnë ato zona të shkretëtirës që janë në zemrat tona".

Jezusi ka marrë pjesë në dobësitë tonë njerëzore, ai pësoi urinë dhe etjen, lodhjen dhe trishtimin, ka përjetuar padrejtësitë, egërsinë e tmerrshme të rrahjes me kamxhik dhe kryqëzimin. Ringjallja na paraqet çlirimin nga të gjithë këto, është fillimi i një jete të re të jetuar në intimitet me Zotin. Të jetosh me besim Ringjallja do të thotë për ne të nisësh një jetë të re, të çliruar nga të gjitha peshat shpirtërore, morale dhe psikologjike, nga të gjitha sulmet e tokës që na pengojnë rrugëtimin tonë tek Zoti, e cila është shuma e lumturisë për njeriun.

Në vitin 1930, Shërbëtori i Hyjit Giorgio La Pira, për 26 vjet jepte Të Drejtën Romake në Universitetin e Firences. Më vonë ai merr pjesë në konkursin për profesor pranë katedrës universitare, rezultatet e të cilit, shpallur në buletin e bordit të Universitetit, e tregonin atë fitues me vlerësimet më të larta nga ato të pjesëmarrësve të tjerë. Autoritetet e universitetit i kërkuan të bëhet pjesë e të marrë taserën e PNF (Partia Kombëtare Fashiste) dhe La Pira përgjigji se, si një katolik nuk mund ta marrë atë. Kështu, kryesia e katedrës nuk ia besuan atij këtë rol, por një tjetri. Miqtë e tij e shtynin atë që të protestonte dhe shprehen gatishmërinë e tyre për të nënshkruar me të një letër proteste. La Pira iu përgjigj: "Faleminderit, por është e padobishme. Unë e di që jam viktimë e një padrejtësie, por çfarë më duhet mua kur unë e di se Krishti është ringjall?". Ja, jeta, nuk shihet me sytë e njeriut,

por me sytë e Zotit dhe ky shembull vlen edhe për të gjitha ato miliona martir të fesë që edhe sot pajtohen t'i nënshtrohen një vdekje të gabuar në vend se të tradhtojnë Fenë në Krishtin e Ngjallur.

Por, për shumë njerëz që nuk besojnë, madje edhe në mesin e miqtë tanë dhe familjarëve, Pashkët janë vetëm një festë jo më pak se të tjerat, që të lejojnë të pushosh edhe të nesërmen, jepni dhe merrni urimet më të mira për një Pashkë të gëzuar, hani vezë me çokollatë, pëllumba ëmbël-sira pafund, por arsyeja e kësaj feste që është edhe themeli i të krishterëve, mbetet një mister për ta dhe ata nuk janë të interesuar ta dinë atë. Së pari duhet të lutemi për ta, duke bërë disa sakrifica, e duke mbajné vuajtjet tona, në mënyrë që Shpirti i Shenjtë do të prekë zemrat e tyre.

Disa vite më parë për afro një vit mbajta kontakt në mënyrë elektronike me një personazh që jeton në Romë (kurrë nuk e kam parë ose telefonuar), ai deklarohet haptas si agnostik dhe ishte i ashpër kundër Kishës Katolike. Çdo gjë ka lindur nga një letër e gjatë që, duke marrë nismë nga një artikull i shkruar në një gazetë të madhe laike, ku akuzohej Kisha për shumë sëmundje që po e mundojnë Italianë tonë. Një letër e shkruar dhe e arsyetuar bukur, dhe unë i'u përgjigja. Ai gjithashtu iu përgjigj letrës sime dhe kjo vazhdoi për një vit apo më shumë me dy ose tre letra çdo muaj. Ai këmbënguli në gabimet dhe krimet e papëve dhe njerëzve të tjerë të Kishës, si fillim ai shprehu disa simpati për Papa Françeskut, që zgjaten pak. Pastaj ai filloi të thoshte se ai i kishte dënuar ushtarakët në pushtet, dhe rilexonte tërë jetën e tij në mënyrë negative.

Pastaj kuptova se, me një njeri të informuar në mënyrë të atillë apo të besonte tek e drejta, ishte e kotë të argumentoja për fenë dhe Kishës. Fillova t'i dërgoja postimet e blogut tim (pothuajse të gjitha pozitive) dhe artikujt të tjerë mbi misionarët që kisha njohur përgjatë udhëtimeve të mija nëpër kontinentet e ndryshme. Pastaj, pësoi një lloj zbutjeje ndaj këtyre polemikave dhe rreth Krishtlindjeve, kur më ka shkruar për të më treguar se gruaja e tij kishte qenë e shtuar

në spital për një sëmundje të rëndë, i tregova se jam lutur për të dhe se Zoti është i mirë dhe ai është Ati i të gjithë njerëzve, dhe shpresoj se ai jap hirin e shërimit. Me një ton prekës duke mu përgjigjur, mu drejtua duke më falënderuar mua dhe shpresonte se lutja ime do kishte një efekt pozitiv. Dhe pak me vonë përfundoi edhe korrespondencës jonë, sepse mik im i dashur mu përgjigj duke më thënë se: tashmë ishte i zënë duke u kujdesur për shëndetin e gruas së tij dhe ishte e padobishme për të vazhduar të shkruante më.

Çfarë urimi "Gëzuar Pashkët" mund të prekë zemrën e atyre që nuk besojnë? Të gjithë ne në jetën përfetojmë vuajtjet tona, kryqe tona, fizike, psikologjike, emocionale, ekonomike. Të mendojmë të sëmurët, të moshuarit sidomos të vetmuarit, të papunët, të burgosurit dhe të rinjve të cilët kanë pasur ndonjë fatkeqësi apo dhe kanë kaluar kohë krizash. Mënyra më e mirë për t'iu uruar atyre "Gëzuar Pashkët" është ti duash, të kujdesesh për sëmundjen e tyre dhe t'u thuash se ne lutemi për ta, Jezusi i Ngjallur do i ndihmoj ata të gjejnë qetësi dhe gëzimin e të jetuarit.

Ne kemi për ta fituar atë që është thjeshtë një prej efekteve të shekullarizimit: në publik nuk flitet më për ndjenja fetare, feja është diçka personale, intime dhe me anë të privatësisë kërkohet që të mos manifestohet besimin (feja) në publik (siç është e ndaluar tashmë të vënë në qafë kryqin një gazetar gjatë transmetimit!). Në vitin 1973 shoqërova një karmelitan i cili njihte njerëzit e rrugës që jetonin në Parkun e Kështjellës së Milanos, dhe Nënë Tereza donte që të bashkëbisedonte me një prej tyre. Një burrë i vjetër ishte shtrirë në një nga stolat dhe ishte mbështjellë mirë me një batanije. Karmelitani e thirri atë dhe ai u ngrit në këmbë. Ne do ti kishim thënë, «Si jeni?» Apo diçka të ngjashme. E ndërsa Nënë Tereza thotë, «God loves you!» Zoti të do ty, dhe plaku u zhvendos dhe nisi të tregoj pak nga jeta e tij, duke shpjeguar se ai kishte tre fëmijë dhe ata e kishte lënë vetëm. Pastaj ai arriti në përfundimin: «Vetëm Zoti më do, ai më do mua.»

Rilindur nga Uji dhe Shpirti Shenjt

Zot i amshuar dhe i plotfuqishëm, për Shëlbimin e njerëzve, nëpërmjet shenjave të dukshme, fuqia Jote e padukshme vepron.

Ujërat në mënyra të ndryshme i ke përzgjedhur, që, kah misteri i Pagëzimit të na dritësojnë: qysh në fillësën e Krijimit Shpirti Yt mbi ujëra lodronte duke u dhënë atyre fuqi për shpëtim e shenjtërim.

Edhe Përmbytja e Madhe, shenjë e Pagëzimit ishte, sepse uji, vetë mëkatin fundosi dhe jetës së shenjtë një fillim të ri i dha.

Kur bijtë e Abrahamit, nga robëria e faraonit të çliruar, përmes Detit të Kuq këmbëtharë ecnin, ata, shëmbëllim i besimtarëve të Tu ishin, të cilët, me anë të Ujit të Pagëzimit nga skllavëria e së keqes çlirohen. Zot i amshuar dhe i plotfuqishëm, Biri yt i dashur, nga Gjoni në ujërat e Jordanit u pagëzua dhe me Shpirtin Shenjt nga Ty u shugurua.

Kur në Kryq u kryqëzua, gjak dhe ujë nga jaja e Tij rrodhi.

Pas ngjalljes së Tij, dishepujve u urdhëroi: "Të gjithë popujve shkoni dhe predikojuni dhe në emër të Atit, Birit dhe Shpirtit Shenjt ata pagëzohen."

Zot i amshuar dhe i plotfuqishëm, mbi Kishën Tëndë me mëshirë shiko dhe burimin e Pagëzimit asaj hapi.

Ky Ujë, nga Shpirti Shenjtë me Hirin e Birit tënd të vetëm u mbushtë, në mënyrë që njeriu, i mbrujtur në përngjasimin Tënd, nga faji i lashtë, nëpërmjet Sakramentit të Pagëzimit, të pastrohet, dhe nga Uji e Shpirti Shenjt për jetën e re të fëmijëve të Tu të ngjallet. Me anë të Birit Tënd të dashur në këtë Ujë, fuqia e Shpirtit Shenjt zbrete, në mënyrë që, përmes Pagëzimit, të gjithë me Krishtin në vdekjen e Tij të jenë varrosur, dhe nëpërmjet Pagëzimit, me

Krishtin për Jetën e Pasosur të ngjallen.

Prandaj, Hyj dhe Zoti ynë, të lutemi, nëpërmjet Jezu Krishtit, Birit Tënd, i cili në bashkim me Shpirtin Shenjt, jeton dhe mbretëron me Ty, në Përfetësi. Amen!

Për shumë mot Pashkët

